

ภาคผนวก ง

การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 3

“โครงการการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศจีนรายมณฑล”

วันจันทร์ที่ 25 สิงหาคม 2557 เวลา 09.30-12.00 น.

ณ ห้อง Board Room 3 ชั้น 3 ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ผู้เข้าร่วมประชุม

- | | | |
|----------------------|--------------|---|
| 1. นายวีระ | ภาพฤกษ์ชาติ | บริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด |
| 2. นายคนานันท์ | ตั้งสัมพันธ์ | บริษัท เอราวัณฟูด จำกัด (มหาชน) |
| 4. นายวีระยุทธ | ลอมตะกุล | บริษัท เอราวัณฟูด จำกัด (มหาชน) |
| 3. นางสาวพุทธร | จารุภาชน | บริษัท เอราวัณฟูด จำกัด (มหาชน) |
| 5. นายเมธา | โรจนชัยนินทร | บริษัท ยูนิคอร์น จำกัด (มหาชน) |
| 6. นางชิตกมล | ประทวน | บริษัท จีเนียส ไซแอนซ์ จำกัด |
| 7. นางสาวคันธรัตน์ | เกลี้ยงนิล | บริษัท ดาวิตร แอนด์ ซันด์ โฮลดิ้ง จำกัด |
| 8. นางสาวอัจฉรา | ปานมี | บริษัท ดาวิตร แอนด์ ซันด์ โฮลดิ้ง จำกัด |
| 9. Mr. Wang | Xiaoxo | บริษัท ไทเบคก้า เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด |
| 10. นายประวิทย์ | วิจิตรธนู | บริษัท ไทเบคก้า เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด |
| 11. นางริดา | ศรีหล่มสัก | บริษัท บางกอกซีทีวี อินเทอร์เน็ต จำกัด |
| 12. นายอดิศักดิ์ | อินทพิเชษฐ์ | บริษัท ไทยฟูด แอนด์ เคมีคอล จำกัด |
| 13. นายทรงวิทย์ | โควินทะสุต | บริษัท SAIC Motor-CP จำกัด |
| 14. นายปลิน | เชาว์แพทย์ | บริษัท บ้านฝ้ายมัตย้อม จำกัด |
| 15. นายศุกร | เนตรจรัสแสง | บริษัท สยามพีริสเฟรฟูดส์ จำกัด |
| 16. นางอุไรพร | บุญคำ | ห้างหุ้นส่วนจำกัด วรรณชล |
| 17. นางจรรยา | อริยจร | สมาคมข้าวไทย |
| 18. นายมนัส | อารีย์ | สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอ |
| 19. นางสาวกัญญารัตน์ | พิมพ์ภรณ์ | สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย |
| 20. นางสาวปริญญ | เชียงอินทร | สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย |
| 21. นางสาวกิตติมา | หิรัญรัตน์ | สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ |

คณะที่ปรึกษา

- | | | |
|------------------|-------------|-----------------------------|
| 1. ดร. ภาวัต | ตั้งตรงจิตร | หัวหน้าโครงการ |
| 2. นายลอยลม | ประเสริฐศรี | นักวิจัยด้านการค้า การลงทุน |
| 3. นางสาวสุกัญญา | ศรีเมือง | เลขานุการ |

- | | | |
|---------------|------------|------------------------------|
| 4. นายธนพิชญ์ | ภู่อ่าง | นักวิจัยด้านเศรษฐกิจจีน |
| 5. นางวรพรรณ | เจียงสถาพร | นักวิจัยวิเคราะห์และพัฒนางาน |

ประเด็นในการอภิปราย

ศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย

ผู้ประกอบการไทยมีความเสียเปรียบนักลงทุนจากจีนหลายๆ ด้าน ทั้งเรื่องของค่าแรง วัตถุดิบ หรือต้นทุนทางการเงิน เมื่อต้นทุนแข่งขันไม่ได้จึงยังไม่เห็นโอกาสในการเข้าไปลงทุนเท่าไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมหลายประเภทเราผู้ประกอบการไทยเสียเปรียบมาก เช่น อิเล็กทรอนิกส์ หรือเหล็ก

แม้ว่าไทยจะมีวัตถุดิบมากในบางประเภทแต่ก็ยังผลิตด้วยต้นทุนที่สูงกว่า ตัวอย่างบริษัทในจีนได้เข้ามาลงทุนกับผู้ประกอบการไทยทำกรรมนาว โดยอาศัยวัตถุดิบในประเทศไทยแต่ก็ไม่สามารถแข่งขันได้ ในท้ายที่สุดต้องแจ้งเรื่องไปยังกรมการค้าต่างประเทศ ให้ช่วยตั้งกำแพงภาษีร้อยละ 40 เพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าในประเทศไทยได้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนี้การชักชวนเข้ามาลงทุนก็ไม่ได้เกิดประโยชน์

ผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพพอที่จะเข้าไปลงทุนในจีน ต้องเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ เช่น กลุ่มซี.พี. หรือกลุ่มกระทิงแดง ที่มีเงินทุนค่อนข้างมาก กรณีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมเข้าไปตลาดจีน มีตัวอย่างเช่นกัน โดยผู้ประกอบการน้ำมันมะกอกจากสเปน ได้รวมกลุ่มกันเพื่อเข้าไปทำตลาดในจีน ทางภาครับสนับสนุนเต็มที่ทั้งในแง่ของการจ้างเอเยนซีโฆษณา รวมถึงการตลาด ผู้ประกอบการมีหน้าที่เพียงหาสินค้าไปขายให้ได้ ในกรณีนี้ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะช่วยเหลืออย่างเต็มที่แต่ก็แข่งขันได้ยาก

ประเด็นที่สำคัญที่ทำให้การแข่งขันกับภาคธุรกิจจีนเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากภาครัฐของจีนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการในประเทศหลายประการ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

- 1) บริษัทใหญ่ๆ มักจะมีรัฐบาลถือหุ้น เป็นผู้ร่วมลงทุน
- 2) รัฐบาลมีเงินทุนสนับสนุนให้แก่ผู้ประกอบการที่ต้องการออกไปลงทุนในต่างประเทศ
- 3) รัฐบาลให้การอุดหนุนในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ ทำให้ต้นทุนในการขนส่งค่อนข้างถูก

ปัญหาที่ผู้ประกอบการไทยประสบในการลงทุนในต่างประเทศ

- 1) การออกไปทำธุรกิจในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทยมีลักษณะของการไปเผชิญกับอุปสรรคด้วยตนเอง ผู้ประกอบการต้องช่วยเหลือตัวเอง ภาครัฐมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือไม่มาก
- 2) ผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะรายย่อยประสบปัญหาคือสายป่านไม่พอ ดังนั้น ในการติดต่อหน่วยงานภาครัฐในต่างประเทศ เพื่อจดทะเบียนธุรกิจหรือการลงทุนจึงต้องใช้เวลาที่ยาวนาน

3) กฎระเบียบภาครัฐของทางการเงินไม่คุ้นเคย ทำให้ขั้นตอนการขอยกทะเบียน ทั้งการจัดจำหน่ายและการลงทุนเป็นไปด้วยความยากลำบาก อีกทั้งแต่ละมณฑลก็มีกฎระเบียบที่แตกต่างหลากหลายค่อนข้างมาก

4) ปัญหาในการสื่อสารกับทางการเงิน มีปัญหาค่อนข้างมาก แม้ว่าจะมีล่ามแปลภาษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ แต่ก็ยังมีแปลชื่อรายการสินค้าผิด

5) การลอกเลียนแบบ ในการลงทุนหรือทำการค้าในตลาดจีนอุปสรรคสำคัญคือการลอกเลียนแบบ มีตั้งแต่การลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์จนกระทั่งถึงการใช้เครื่องหมายการค้า อย่างกรณีอาหารกระป๋อง ที่เคยประสบมาคือจีนผลิตและใช้วัตถุดิบในเวียดนาม แต่อ้างว่าเป็น **Product of Thailand** ซึ่งในกรณีกระทบต่อภาพลักษณ์ของสินค้าไทย

บทบาทภาครัฐของไทยในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ

1) การออกไปทำธุรกิจในต่างประเทศ สิ่งสำคัญคือบัญชีรายชื่อบริษัทในจีนที่มีความน่าเชื่อถือในการทำธุรกิจ ภาครัฐสามารถจัดทำบัญชีต่างๆ เหล่านี้ เพื่อให้ให้นักธุรกิจไทยสามารถใช้บัญชีชื่อดังกล่าวในการร่วมมือสร้างพันธมิตรทางธุรกิจทั้งในด้านการค้าและการลงทุน

2) รัฐบาลควรเป็นผู้นำในการนำนักธุรกิจไปเจรจาหรือหาช่องทางทางการตลาด เพื่อให้เอกชนสามารถเดินตามได้อย่างมั่นใจ

3) มีการบ่มเพาะผู้ประกอบการและให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมถึงติดตามกฎระเบียบข้อบังคับใหม่ๆ ที่คาดว่าจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ

โอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทย

ในกรณีของอุตสาหกรรมยานยนต์ ทางการเงินมีสนามทดสอบที่ได้มาตรฐาน ทำให้ต้นทุนในการทดสอบค่อนข้างต่ำแต่ไทยยังไม่มี แสดงให้เห็นว่าเรายังมีปัญหาเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการลงทุน ดังนั้น หากภาครัฐเล็งเห็นว่าจะสามารถสร้างสนามทดสอบในประเทศก็จะมีประโยชน์มากต่อการลงทุนทำธุรกิจของผู้ประกอบการไทย และยังสามารถเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมยานยนต์ในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย หากมีสนามทดสอบภายในประเทศไทยจะทำให้อุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นๆ เข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น

ขณะเดียวกัน โอกาสอีกประการของอุตสาหกรรมไทยที่จะสามารถแข่งขันได้คือ เราต้องแข่งด้วยคุณภาพและดีไซน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ภาคธุรกิจจ้องหาริมทรัพย์ของเงินกำลังเติบโต ประกอบกับผู้บริโภคกำลังซื้อค่อนข้างสูง ย่อมต้องการสินค้าตกแต่งบ้านที่มีคุณภาพและดีไซน์ดี ตรงนี้เป็นหัตถะอุตสาหกรรมระดับครัวเรือนที่ภาครัฐน่าจะให้การสนับสนุนต่อไป

บรรยากาศในการประชุมกลุ่มย่อย



